

عنوان مقاله:

تعیین تاثیر برنامه ترخیص مبتنی بر نقش خانواده بر شاخص های آزمایشگاهی تغذیه ای بیماران دچار شکستگی اینترنتروکانتريک مفصل ران

محل انتشار:

هفتمین سمپوزیوم و چهارمین جشنواره خود مراقبتی و آموزش بیمار (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 2

نویسندگان:

سحر مالیر
هومن شهبواری
محمد زارعی
بابک سیاوشی
میرسعید یکانی نژاد

خلاصه مقاله:

مقدمه: بیماران مبتلا به شکستگی مفصل ران اغلب از سوء تغذیه در زمان قبل از شکستگی و بعد از عمل جراحی رنج می برند. سوء تغذیه با نتایج درمانی ضعیف در بیمار ارتباط دارد. بنابراین بررسی وضعیت تغذیه ای آن ها مهم تلقی می شود. لذا با توجه به شیوع بالای سوء تغذیه در این بیماران، پژوهشگر در برنامه ریزی ترخیص توجه خاص به تغذیه این بیماران نموده و به بررسی تاثیر برنامه ترخیص مبتنی بر نقش مراقبتی خانواده بر شاخص های آزمایشگاهی تغذیه ای این بیماران می پردازد. روش کار: این کارآزمایی تصادفی کنترل شده بر روی 56 بیمار مبتلا به شکستگی اینترنتروکانتريک مراجعه کننده به بیمارستان های منتخب شهر تهران با تخصیص تصادفی در دو گروه (کنترل 28 نفر و مداخله 28 نفر انجام شد. گروه مداخله علاوه بر برنامه ترخیص معمول، برنامه ترخیص مبتنی بر نقش خانواده را به صورت آموزش فردی چهره به چهره در دوره پس از عمل جراحی طی سه جلسه، همراه با ارائه کتابچه آموزشی و پیگیری تلفنی دریافت داشتند. اثربخشی مداخله با بررسی شاخص های خونی تغذیه ای بیماران قبل از مداخله، 6 هفته و 3 ماه بعد از ترخیص به واسطه اندازه گیری آلبومین سرم، پروتئین تام سرم و شمارش کل لنفوسیت ها سنجیده شد. داده های جمع آوری شده با استفاده از نرم افزار SPSS 16 تجزیه و تحلیل گردید. یافته ها: آلبومین سرم در هر دو گروه افزایش یافت، اما این افزایش بین گروه ها 6 هفته بعد از ترخیص تفاوت معنادار نداشت ($P = 0.71$) و 3 ماه بعد از ترخیص در مرز معناداری قرار داشت ($P = 0.05$). در 6 هفته بعد از ترخیص بر اساس آنالیز کواریانس بین گروه ها افزایش معناداری در سطح T.pr بیماران وجود نداشت ($P = 0.22$) ولی سه ماه بعد از ترخیص افزایش معناداری در سطح T.pr در گروه مداخله وجود داشت ($P < 0.001$). در طول دوره پیگیری، TLC به طور معنی داری در هر دو گروه افزایش یافت اما این افزایش 6 هفته و سه ماه بعد از ترخیص در بین گروه ها تفاوتی نداشت ($P > 0.05$). نتیجه گیری: در ارتباط با شاخص های آزمایشگاهی تغذیه ای معنی داری تغییرات افزایشی پارامترها، 3 ماه بعد از ترخیص در مقایسه با 6 هفته بعد از ترخیص وجود داشت که نشان می دهد تداوم مداخله تا بعد از ترخیص به منظور ارتقاء نتایج مراقبتی درمانی بیمار ضروری می باشد تا بتواند اثر خود را بگذارد. پرستاران و اعضای تیم درمان می توانند با به کارگیری یک برنامه ترخیص که با محوریت خانواده بیماران باشد از پیشرفت سوء تغذیه در بیماران سالمند دچار شکستگی مفصل ران بکاهند.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/961980>

